

DÖVAS

församlingsblad

1 / 2019

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Mirva Kulmala
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-postadress: mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 40
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
20.5

441

Tryckeri

697

Tvivla inte, utan tro

På kvällen samma dag, den första i veckan, satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid åt er alla." Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren. /.../ En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid åt er alla." Därefter sade han till Tomas: "Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!" Då svarade Tomas: "Min Herre och min Gud." Jesus sade till honom: "Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror." Joh. 20: 19-20, 26-28

Lärjungarna var ledsna. De kände sig ensamma. De hade för några år sedan gett upp allt för att vara med Jesus. De hade gått långa vägar tillsammans och träffat olika människor. Jesus hade undervisat dem om Gud. Sedan hade något hänt. Folket hade blivit arga på Jesus. Man hade sagt att Jesus inte var Gud. Folket sade att Jesus var en bedragare. Man hade varit så arg på Jesus att de krävt att han skulle dö. Pontius Pilatus hade försökt försvara Jesus, men hade inte lyckats med det. Jesus hade korsfäst mellan två rövare. Där hade han plågats i många timmar innan han dog.

Lärjungarna hade med egna ögon sett hur man hade lagt Jesus i en grotta. Framför grottan hade soldaterna rullat en stor sten.

Jesus var död. Borta för alltid. Nu satt lärjungarna i ett låst rum och funderade över vad de skulle göra. De kände sig rädda och osäkra.

Plötsligt hände något mycket märkligt! Jesus stod bland dem. Lärjungarna tittade undrande på varandra. Hur hade han kommit in till dem? Tänk om det inte var Jesus? Tänk om de såg ett spöke!

Jesus märkte att lärjungarna blev skrämda och lugnade dem. En lärjunge, Tomas, kunde inte tro sina ögon. Då visade Jesus sina såriga händer till honom. Tomas fick känna på Jesu sår. Då trodde också han att Jesus verkligen uppstått från de döda.

Också vi kan ha svårt att tro på det som hände för länge sedan. Men det är verkligen sant. Jesus har uppstått från de döda! Gud väckte Jesus till nytt liv igen. Jesus led på korset för våra synders skull. För att vi kan få förlåtelse för allt det fel vi gör mot varandra och Gud. Jesus uppstod till nytt liv för att också vi får ett evigt liv. Vårt liv på jorden är kort, men det slutar inte med döden. Livet fortsätter i himmelen. Eftersom Jesus försonat våra synder och uppstått till nytt liv, kan vi bli förlättna och får ett evigt liv hemma hos Gud i Paradiset.

Maria

Konfirmationsminnen: Rolf

I årets fyra nummer kommer vi att ha intervjuer om konfirmation. I den första intervjun berättar Rolf Westerlund om sina minnen från konfirmationen.

När blev du konfirmerad?

–Jag, som är född 1947, blev konfirmerad 23.5.1964 i Borgå domkyrka. Vi var sju elever, tre flickor och fyra pojkar från dövskolan som konfirmerades samtidigt. Prästen var Eino Savisaari, som fungerade som dövpräst både på svenskt och finskt håll. Han var mycket bra på teckenspråket. (Han berättade en gång att han drömt om att bli pilot i flygvapnet, men att hans pappa smått tvingat honom att bli präst!)

Vad minns du av själva undervisningen?

–Jag minns att den egentliga konfirmandundervisnin-

16-åriga konfirmanden Rolf Westerlund.

Rolf och hans syster Ingegärd på skolgården i Borgå efter konfirmationen i maj 1964.

gen pågick bara under den vecka som Eino besökte dövskolan i Borgå. Då ersattens en del av lektionerna under dagen av konfirmationsundervisning.

På konfirmationsfotot utanför Borgå domkyrka står förutom de sju konfirmanderna och prästen, även sju lärare, med mer eller mindre sträng uppsyn.

Var det en stor grej att bli konfirmerad?

–Jag minns inte längre att konfirmationen skulle ha känts på nåt särskilt sätt. Samma vår lämnade jag dövskolan efter att ha börjat där som 6-åring. Jag var trött på skolan och dess gammalmodiga regler. Jag hade blivit relegerad två veckor före jul och fick inte delta i julfesten eftersom jag hade hållit i en flicka när vi övade danser inför julfesten – och det fick man alltså INTE göra!

Jag minns också att vi inför konfirmationen övade i domkyrkan och meningen var att konfirmanderna skulle framföra någon sång, men vi fick inte teckna orden med händerna!

Var dina föräldrar med på konfirmationen?

–Till konfirmationen kom min mamma och syster åkande med tåg från Ekenäs. Pappa stannade hemma och skötte jordbruket och djuren. I dövskolans gymnastiksal bjöds gästerna på kaffe.

Fick du presenter?

–Som present fick jag en klackring och manschettknappar. På sommaren efter konfirmationen köpte min pappa en moped åt mig, av märket Solifer Export! Mamma var inte alls glad, för hon var rädd att jag skulle råka ut för någon trafikolycka. Mopeden använde jag sedan bl a för att hälsa på min döva faster Karin som bodde på Skäldö. Dit rodde jag ibland då jag lånade roddbåt av en granne på södra sidan av Gullö, men nu kunde jag alltså också åka till henne med mopeden. Det betydde en resa på ca 30 km enkel resa via Box i Snappertuna där det fanns en liten färja, såg ut som en pråm med utombordsmotor. Den kunde transportera en liten personbil i gången eller personer med cykel eller moped!

*Hannele Rabb ställde frågorna,
Rolf Westerlund & syster Iwe svarade*

Den fina nya mopeden i juni 1964 tillsammans med älskade katten Isetta.

*Hur gick det till då du konfirmerades?
Får vi intervjua dig?
Ta kontakt med dövprästen.*

Dövprästen hälsar

Hej!

Vad gör en dövpräst? kanske ni undrar. Ja, en dövpräst håller gudstjänster. Hon eller han döper barn, viger till äktenskap och jordfäster. Alltså det samma som en vanlig präst gör. Men dövprästen arbetar på teckenspråk. Hon eller han försöker göra gudstjänsten så teckenspråkig, fungerande och tillgänglig som möjligt. Kanske det ibland innebär att flytta på ljus och blommor eller dra för gardiner.

En dövpräst gör också hembesök. Hon eller han hälsar gärna på för att teckna om väder och vind. Om glädje eller sorg. Om tro och Gud. Jag kommer alltså gärna på besök! Ta frimodig kontakt! Kontaktuppgifter finns på bakpärmen i denna tidning. Välj fritt den väg som passar dig bäst!

Jag håller också möten med Dövarbetes resursgrupp. Vilken, kanske du undrar? Ja, den som fungerar som ett stöd för dövprästen. Resursgruppen är kontakten mellan teckenspråkiga och kyrkans dövarbete. Resursgruppen har snart funnits i 40 år. Just nu söker resursgruppen nya medlemmar! Just din erfarenhet och dina idéer behövs! Välkommen med!

Maria

Teckenspråkigt läger i Österhankmo

Den 26-27.1 var ett kallt men vackert veckoslut. Då samlades en liten grupp teckenspråkiga på läger i Österhankmo.

Lägers tema var "Mitt liv i bilder". Oscar Lönnholm ledde programmet. Först diskuterade vi deltagare vad vi får kraft eller glädje av. Sedan ritade vi det, berättade om det för andra och slutligen letade vi fram ett lämpligt bibelställe.

På kvällen var det kvällsprogram under ledning av Aira Rissanen. Vi ritade med förbundna ögon. Resultatet blev som det blev och väckte många muntra skratt. Vi badade också bastu. Eftersom det finns två bastur på Österhankmo kunde männen och kvinnorna basta samtidigt. Trots den hårda kylan berättade de modiga männen att de tagit sig ett snöbad. Efter bastun smakade det gott med korv som grillades i öppen spis.

Följande morgon firade vi lägergudstjänst. Maria Lindberg och Aira tecknade på finlandssvenskt och finskt teckenspråk. Temat för gudstjänsten var "Jesus väcker tro". Efter lunch var det dags att åka hemåt igen.

Text & foto: Maria Lindberg

Aira Rissanen höll kvällsprogram på lägret.

Gudstjänst i Borgå

Måndag 4.2. samlades teckenspråkiga i Borgå för nattvardsgudstjänst i Lundagatans kapell i finska församlingshemmet. Dövrästen i Helsingfors, Janne Rissanen, ledde gudstjänsten och predikade. Maria Lindberg assisterade och medverkade i förbönen. Sari Koponen tecknade två av psalmerna.

Janne tecknade evangelietexten om hur Jesus stillar stormen. I sin predikan talade han om hur tron räddar oss. Han försäkrade att vi inte behöver vara rädda då vi tror på Jesus. Han är med oss.

Efter gudstjänsten samlades alla till kyrkkaffe och smörgåsar. Maria berättade om kommande program. Efter det var det fri diskussion. Kvällen avslutades vid 20-tiden.

Text: Maria Lindberg

Teckna hej! och besök av Johanna Mesch

Jag är tacksam över att jag som dövräst är välkommen till dövröreningarna. Då jag går på besök till dem så lämnar jag prästkragen hemma. Men eftersom en präst alltid är en präst så är det alltid möjligt att rycka mig i ärmen för en pratstund.

Lördagen 16.2. besökte jag Finlandssvenska teckenspråkiga på Tilkatan i Helsingfors. Det var bra att jag valde att besöka Finlandssvenska teckenspråkiga just den lördagen! Den dagen hände det nämligen mycket på allmänna träffen.

Vi drack först kaffe och åt smörgås. Efter det berättade Maja Andersson om projektet Teckna Hej! Syftet med projektet är att sprida mer kunskap om finlandssvenskt teckenspråk. Maja frågade också medlemmarna om vad de ville ha för verksamhet i föreningen. Rolf Westerlund lyfte fram ett önskvärt samarbete mellan föreningen och kyrkan. Han önskar att vi kunde kombinera ett resmål och fira gudstjänst på stället.

Språkforskare Leena Savolainen, som jobbar på Dövas förbund, berättade att staten ger ett stort ekonomiskt bidrag till föreningen Finlandssvenska teckenspråkiga rf. Hon berättade också om hur arbetet med finlandssvenska teckenspråket är organiserat i dövas förbund. Leena visade också hur man på teckenordboken Suvi hittar fotografier ur Fritz Hirns ordbok från början av 1900-talet. En del tecken används ännu idag. Några tecken kan man bara gissa sig fram till. Ingen vet längre vad de betyder.

Plötsligt steg det in en stor grupp människor. Det blev riktigt trångt i det lilla utrymmet! Det var de 14 deltagarna från kursen Livs 2. På kursen studerar både tolkar som kompletterar sin utbildning och studerande som lär sig teckenspråk av intresse för språket.

Slutligen berättade Nordens första döva professor Johanna Mesch om vad en professor gör och vad som är aktuellt i Sverige. Ordförande Lena Wenman gratulerade Johanna med blommor.

Det är alltid trevligt att besöka Finlandssvenska teckenspråkiga, men jag besöker gärna lokalföreningarna också. Ibland kanske jag inte hittar information om medlemsträffarna på nätet. Tipsa mig gärna var det händer något roligt så följer jag gärna med!

Text & foto: Maria Lindberg

Professor Johanna Mesch berättade om vad en professor gör.

Maj-Lis Sundell, Erkki Sihvonen och Leila Sanssi njuter av kaffe med dopp.

Tallinnresor, adventsgudstjänst och seminarium

Rolf vill här igen berätta om lite senioraktiviteter under den senaste tiden!

Tiden inför julhelgen var livlig. Den 26 november åkte vi med Helsingfors dövförenings seniorer på en julkryssning över till Tallinn. Vi gick inte i land utan hade trevligt program ombord och åt gott och hann prata med varandra. Så blev det helgen med Självständighetsdagen och den obligatoriska balen på slottet – på TV. Två dagar senare var det dags för en ny resa till Tallinn, nu med Finlandssvenska Teckenspråkiga r.f. Nu gick vi på rundtur med guide i staden och fick mera info om de vackra gamla byggnaderna, bl.a. det fina rådhuset, byggt 1402–1404, med sin stora klocka. Vädret var regnigt och ruggigt så det var inte så roligt att vara ute länge. Guiden berättade bland annat att Sovjetunionen under ockupationen av Estland hade planer på att bygga en motorväg som skulle ha gått rakt igenom Gamla stan i Tallinn! Till all tur blev det inget av de planerna!

Den 9 december hade vi teckenspråkig adventsgudstjänst i Ekenäs kyrka. Det var lyx att ha två teckenspråkiga präster på plats samtidigt. Både Meri Yliportimo och Maria Lindberg medverkade i kyrkan som var vackert dekorerad inför julhelgen. I gudstjänsten deltog både hörande och teckenspråkiga och tillsammans drack vi julkaffe med pepparkakor efteråt. Tack för upplevelsen till de båda prästerna!

Bordet är dukat! Meri Yliportimo och Maria Lindberg höll adventsgudstjänst i Ekenäs kyrka.

Det nya året 2019 inleddes med Teckenspråkets dag 12 februari på Nationalmuseet i Helsingfors. Här i auditoriet i det 1905 byggda museet arrangerade Riksdagens nätverk för teckenspråken tillsammans med Finlands Dövas Förbund ett seminarium med rubriken "Vilken inverkan har teckenspråkslagen haft efter ikraftträdandet?"

Under bara tre timmars tid behandlades detta tema av 11 olika föreläsare, sakkunniga och riksdagsmän. På plats fanns också 6 tolkar, tre finsk- och tre svenskspråkiga. Hederspriset Årets teckenspråksbragd 2018 utdelades av Kaisa Alanne, direktör vid Finlands Dövas Förbund. Priset gick till Tomas Vaarala, som är den första teckenspråkiga ingenjören i el- och automationsteknik i Finland!

Senare på dagen och kvällen arrangerades mera trivselprogram uppe i museets tredje våning med bl. a. teater och lekar och kvällsmat. Det blev en intensiv dag på hela 19 timmar innan jag var hemma igen!

Nu ser jag fram emot att vintern med all snöskottning, allt sandande i halkan och det eviga mörkret snart skall ta slut och att våren skall komma med ljus och barmark där det snart igen börjar spira nytt gräs och vårblommor!

Text: Rolf Westerlund & syster Iwe

Foto: Rolf Westerlund

Dövidentitet och rätt vård av döende

Dövpräster och -diakonerna samlades 23–25.1 i Jyväskylä för Viittomakielisen työn verkostotapaaminen (forum för teckenspråkigt arbete). Det är dövprästers och -diakonernas egna studiedagar.

Teckenspråkigas identitet och välmående var dagarnas viktigaste tema. Vi diskuterade också terminalvård på teckenspråk, om hur viktigt det är att döende får lämplig vård. Tolkning vid gudstjänster och funderade på det som varit och det som kommer.

Teckenspråkig identitet

Diakon Lea Pietiläinen talade om diakoniarbetets betydelse och viktigaste uppgifter. Vid diskussionen efter inledningen framkom en oro för det teckenspråkiga diakoniarbetets framtid. Vi var oroliga över de följder som kan uppstå, om inte beslutsfattarna inser hur viktigt det teckenspråkiga arbetets särställning är.

Juhana Salonen tecknade om teckenspråkig identitet utgående från sin egen livshistoria. Deltagarnas livliga diskussion och dialogen med psykoterapeut Marjaana Jurvainen-Broms, som jobbar på teckenspråk, gav ännu mer djup i diskussionen. Temat för Marjaanas egen inledning var den psykiska påfrestning hos teckenspråkiga, som fått sin början i dövskolornas internat. Temat var mycket tungt, men trots det diskuterade vi livligt.

Terminalvård och tolkning

Dövdiaconissa Kristiina Wallenius-Penttilä berättade om terminalvård på teckenspråk. Det är viktigt att en dödsjuk får vård på sitt eget språk. Särskilt då patienten är så sjuk att det inte längre går att teckna. Också det här ämnet väckte många frågor och mycket diskussion. Anna-Sofia Olkkolas tema var tolkning i gudstjänster och kyrkliga förrättningar. Vi var överens om att alla, också tolkar, har rätt till känslor, men det får inte ta över. Vi pratade också om samarbetet mellan präst och tolk.

Vila och andakt

Under dagarna gjorde vi också annat, mer avslappnat. På torsdag kväll var det en teckenspråkig nattvards-

Juhana Salonen berättade om teckenspråkig identitet.

gudstjänst i Jyväskylä kyrka. Marja Saukkonen och Päivi Lehtinen ledde gudstjänsten. Pirkko Johansson ja Pirkko Järviniitty tecknade poetiskt Skapelseberättelsen. Föreställningen passade bra i gudstjänsten.

Ja, så hann vi slänga iväg bowlingklot också. Glädjen syntes i deltagarnas ögon. Det är viktigt och givande att vara tillsammans både vid viktiga ärenden och mer avslappnade former.

Text & foto: Maria Lindberg

Skapelsen. Pirkko Järviniitty och Pirkko Johansson tecknade.

Alf Bjong fyllde 90 år

I december 2018 fyllde Alf Bjong i Jakobstad 90 år. Under årens lopp har han hunnit idrotta, svetsa, resa mycket, vara aktiv inom föreningslivet och arbeta för det finlandssvenska teckenspråket.

Alf var under många år ordförande i Jakobstadsnejdens dövas förening, och aktivt med i styrelsen. Alf har också varit medlem i Finlands dövas förbunds styrelse, medlem i förbundets tolkkommitté, samt ordförande för den svenska arbetsgruppen inom förbundet, med uppgift att arbeta för det finlandssvenska teckenspråket och den svenskspråkiga verksamheten.

I ungdomsåren var Alf en aktiv idrottare. Han har spelat fotboll och deltagit i dövas FM-skidtävlingar och vunnit flera av dem. Han har också friidrottat och vunnit många priser, och tävlat bl.a. i Finland, Sverige och Norge.

Alf, hur firade du 90-årsdagen?

–Min 90-årsfest var fin och jag blev firad av många vänner, släktingar och bekanta. Först åt vi lunch här på Mariahemmet, där deltog ca 15 döva, vi fick god mat och kaffe, sen fortsatte firandet i Församlingscentret här i Jakobstad, först med en teckenspråkig gudstjänst och sen blev det fest och kalas. Vi hade god tårta och kaffe.

Jag vet att det var många döva som gärna skulle ha

Marsipanrosor och texten 90 år på tårtan. Alf får första biten!

Född: 18.12.1928 i Kronoby, bor nu på Maria-hemmet i Jakobstad, tillsammans med frun Astrid som han gifte sig med 18.12.1960 i Purmo. Präst var Eino Savi-saari.

Intressen: idrott, finlandssvenska dövas rättigheter, har också tyckt om att resa, snickra och arbeta med händerna.

Favoritmat: Tycker om nästan allt, men särskilt kakor och plättar.

velat delta, men förstår att det var svårt mitt i vintern och många vänner har svårt att komma och en del har redan dött bort.

Jag blev uppvaktad med presenter och blommor. Jag var helt överväldigad av all uppvaktning, det värmdde mitt hjärta mycket att få fira min födelsedag och att så många kom ihåg mig.

Hur ser en vanlig dag ut i ditt liv?

–Jag ser mycket på tv under dagarna, sport är mitt stora intresse, det är roligt och intressant att följa med olika sportevenemang och tävlingar. Sen läser jag olika tidningar och deltar i program som ordnas här på Mariahemmet.

Berätta lite om ditt arbetsliv!

–Vi hade jordbruk där hemma så jag hjälpte till med det alla somrar då jag bodde hemma hos föräldrarna, det var mycket jobb med jordbruket och höbärgningen sommartid. Mitt första jobb utanför hemmet hade jag på Päräs sågverk i Kronoby, sen blev det lite olika byggnadsarbeten. Men på somrarna hjälpte jag med jordbruket. Sen år 1960 började jag på JARO (Jakobstads rostfria) i Jakobstad, där stannade jag till pensioneringen. Jag arbetade som svetsare där och trivdes bra. Det blev lite tidigare pension för mig, för det kom yngre arbetare som behövde jobb. Men jag arbetade nog länge på JARO, blev väl över 30 år.

Var du den enda döva i syskonskaran?

–Ja, det var jag. Jag hade fyra syskon, nu har alla gått bort. Då jag skulle börja i skolan i Borgå så fick jag nya fina kläder och då blev min tre år äldre syster så avundsjuk på mig. Sen då hon blev några år äldre förstod hon nog varför jag måste fara till Borgå och att jag därför fick nya kläder.

Vilka händelser i ditt liv har varit viktiga?

–Något jag speciellt minns är då jag och Astrid reste i en månad med egen bil, en Toyota, genom nästan hela Europa. Det var sommaren 1968. Vi reste till tolv olika länder, bl.a. till Tyskland, Frankrike, Jugoslavien, Italien, Monaco och Ungern.

Så minns jag också Venedig, då lämnade vi bilen och åkte över med båt. Venedig var en fin stad. Då vi kom dit var vi mycket trötta efter en lång resa. Vi köpte kaffe, det var lite kaffe i koppen men det var starkt och svart, hette något speciellt (espresso) och efter det piggnade vi till. Kaffet var så starkt så vi fick ny energi av det.

Tillbaka på arbetet frågade många hur vi klarade oss som döva att resa ensamma i Europa? Hur kunde vi kommunicera med andra? Men det var lätt, européer har ett så bra kroppsspråk och mimik så vi förstod lätt varandra. Det är mycket svårare att förstå finländare för de är så blyga, stela och försiktiga och vågar inte visa nåt med kroppsspråk.

Ni reste också till USA?

–Vi var till USA år 1965 och deltog i dövas världskongress. Vi fick träffa döva från många olika länder. Vi var borta i två veckor, flygresan var ganska lång och tog visst 16 timmar.

Vi fick besöka FN-byggnaden, skyskrapan, det var speciellt och fint. Jag kommer ihåg då vi stod där uppe i 110:nde våningen och tittade ned, bilarna var små som tändsticksaskar.

Vi for också upp i Frihetsgudinnan, men inte ut i armen, för där var renovering på gång eller nåt annat. Men jag kommer ihåg de många spiraltrapporna.

På samma resa var vi också till Washington, vi åkte buss från NY till Washington dit det var ungefär 500 km. Mycket fick vi se och uppleva. Det var många döva som vi träffade och fick prata med, inte svårt att teckna med personer från andra länder och inte svårt att förstå dem, vi var alla så visuella så det gick bra.

Du har väl själv varit reseledare?

–Jo, jag har varit reseledare för många grupper som döva gjort, tex till Budapest. Vi åkte med buss,

En teckenspråkig gudstjänst firades på Alfs födelsedag.

35 döva från olika orter i Finland, samt två hörande chaufförer. Jag fick beställa bussen, ordna med hotellen och mycket annat som en reseledare ska göra, men det var riktigt roligt och deltagarna var nöjda. Under samma resa deltog vi i dövas friidrottstävlingar i Budapest i fyra dagar. Det var intressant och roligt. Vi har rest mycket under vår aktiva tid och nu är det roligt att tänka tillbaks på allt vi fått uppleva och se här i världen.

Alfs fru Astrid berättar:

Astrid kommer ihåg från då hon var liten flicka, kanske 6 år, då hon var ute på hösten såg hon ett stort tröskverk, hon tyckte det såg skrämmande ut så hon vågade inte gå förbi där. Hon minns en lekstuga som fanns på hemgården, som visst hennes pappa hade byggt. De var fem barn i familjen, tre döva och två hörande av syskonen.

Astrid hade 12 km till Bennäs tågstation. Därifrån reste hon till Borgå dövskola. Då åkte de med häst och släde till stationen på hösten och sen då det var dags att komma hem igen så stod pappa med häst och släde och väntade vid stationen för att ta hem flickan.

För tågresan så hade man alltid smörgås och mjölk med som reskost. Det var en lång resa till skolan i Borgå, den kunde ta upp till 16 timmar som längst.

Alf hade tidigt köpt en motorcykel, han var den förste som hade motorcykel i Kronoby. Med den körde han till Purmo på "friasresa". Astrid fick sitta på då de var ute och åkte, de hade skinnmössor med öronlappar på då de åkte iväg. Sen blev det bil och mycket körande har det blivit under åren.

Text: Gun-Britt Westerlund

Foto: Cecilia Hanhikoski & Robin Hänninen

Familjenytt

Döpta

Aava Ellen Matilainen

född 15.8.2018, döpt 8.10.2018 i Lahtis

Föräldrar: Jarno ja Heli Matilainen.

Farföräldrar: Reijo och Sirpa Matilainen

Onni Henrik Mielityinen

född 9.12.2018, döpt 24.2.2019 i Tammerfors

Föräldrar: Mirka Lehtinen och

Juhamatti Mielityinen

Avlidna

Seppo Johannes Ensio Rautiainen

f. 26.06.1947, Kontiolahti

d. 6.12.2018, Åbo

Raili Annikki Niemelä (f. Alaluusua)

f. 2.1.1932, Kemijärvi

d. 29.1.2019, Rovaniemi

Taimi Regina Kyrönviita

f. 22.1.1941, Ylihärmä

d. 24.12.2018, Seinäjoki

Berit Margareta Kinnunen

f. 29.10.1944, Karis

d. 30.1.2019, Hyvinge, Åvik

Nekrolog: Berit Kinnunen, 29.10.1944–30.01.2019

Berit har alltid varit intresserad av föreningsliv samt politik. Att diskutera och förklara allt som händer runt oss. Berit var medlem i Västnylands dövförening och Esbo teckenspråkiga r.f. samt föreningen Finlandssvenska teckenspråkiga r.f. I alla tre var hon med i styrelsen. Som ordförande, sekreterare och andra ansvarsjobb och visade alltid intresse för allt.

Hon föddes i Karis och gick i Borgå dövskola. Mellan Karis och Borgå reste hon alltid med tåget och njöt. Jag frågade en gång om tågresa och fick till svar att världens bästa sätt att resa är att resa med tåg. En annan är att hennes pappa var kontrollör och hon njöt av närhet. Efter skoltiden började Berit arbeta inom posten. En tid senare flyttade hon till sjukhustvätteriet som förman. Hon var en som dom andra kunde lita på.

Många år reste hon till olika städer för konferens,

på olika möten och skrev ner många sidor. Så arbetade hon och orkade bra.

Sen träffade hon sin kära och fick tre barn. Hon skötte de små barnen och sin sjuka mamma samtidigt, ändå orkade hon vara glad och positiv. Barnen växte upp och fick egen familj. Berit fick sju små barnbarn vilka gjorde henne glad. Efter en olycka slutade hon arbeta och blev pensionär samt "lektant". Hon var munter och log alltid. Jag har träffat många av Berits barn, roligt.

Sista tiden börjar hälsan bli sämre och Berit flyttade till Åvik där hon fick god omsorg. Efter 1 år orkade kära Berit inte mera och lämnade oss. Hon begravdes bredvid kära Mauri i stillhet närvaron av släkt och goda vänner i Karis kapell.

Text: Eva Sahlström

Kyrklig information

Händelsekalender

15.4

kl 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i kapellet på Lundagatan 5 i Borgå. Maria Lindberg, Janne Rissanen.

16.4

kl 18 Teckenspråkig gudstjänst i Stilla veckan. Brändö kyrka, Vasa. Maria Lindberg, Marja Saukkonen, diak. Sanna Ala-Välkkilä.

17.4

kl 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i kapellet i Församlingscentret i Jakobstad.

21.4

kl 13 Teckenspråkig påskgudstjänst i Hermanstad. Maria Lindberg, Janne Rissanen.

5.5

kl 13 Teckenspråkig nattvardsgudstjänst i Kivistö. Maria Lindberg, diak. Seija Einola.

9.6

kl 14 Teckenspråkig pingstgudstjänst i Ekenäs kyrka. Maria Lindberg, Meri Yliportimo.

Resursgruppen på instagram

Nu kan du få information om vad som är på kommande också via instagram. Du hittar kontot på namnet **kyrkansdovarbete**. Följ oss gärna!

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797/8-11

(och 558/34 på finska).

Nytt översättningsunderstöd

Dövas resursgrupp har fått ett nytt understöd från Hackmans stiftelse för att översätta kyrkliga och bibliska ord till teckenspråk. Janne Kankkonen kommer att jobba med översättningen. Teckenbanken sätts in på evl.fi på nätet. Har du sett de förra översättningarna av utvalda bibeltexter? De finns på adressen: viittomakieli.evl.fi/beta/teckensprak/kyrkoarets-bibeltexter/

Teckenspråkig adventsmässa i Ekenäs

Hej! Församlingspastorn Meri från Ekenäs här skriver igen!

Den 9 december 2018 firade vi en teckenspråkig julmässa i Ekenäs vackra kyrka. Tanken om att fira en adventsmässa i Ekenäs kom till mig och Maria Lindberg i höstas då vi tänkte att det skulle vara roligt att arbeta tillsammans.

Mässan var en fin erfarenhet! Vi var ganska många på plats och gemenskapen var varm. Vi sjöng/teck-

nade julpsalmer, Maria var liturg, och jag tecknade texten Hebr. 10:35-39 och predikade. Denna adventsmässa var speciell för mig eftersom den var den första gången då jag fick arbeta på teckenspråk och jag fick träffa fina människor.

Jag och Maria kommer säkert att ordna en mässa här i Ekenäs igen! Då är ni igen hjärtligt välkomna!

Text: Meri Yliportimo

40-åringen DHBS hade jubileumsfest

Döva och hörselskadade barns föräldraförening firade sitt 40-årsjubileum 16.3 i Ljusa huset i Helsingfors. Med en god lunch i magen bänkade sig ca 50 personer, vuxna och barn, i auditoriet och festen fick börja. Festtalare var Corinna Tammenmaa som är språkrättsråd vid justitieministeriet. Därefter fick vi njuta av barnteater som också passade för vuxna. Pjäsen var ordlös, endast kroppsspråk och några tecken användes, och barnen skrattade högt åt komiken.

Felix Häggblom och Essi Parkas visade fysisk teater utan ord.

"Jag har ögon, titta hit!" Teckensång ur Klättra upp i trädet!

Brita Edlund, en av föreningens grundare, berättade om situationen kring dövskolan i Borgå som ledde till att föreningen grundades för 40 år sedan. Mellan de olika programinslagen hade vi allsång med tecken. Vi sjöng sånger ur Klättra upp i trädet!-sångboken som DHBS gav ut år 2008. När ordet var fritt steg många upp och gratulerade föreningen och höll små tal. Festen avslutades med kaffe och tårta, och alla som deltog fick ett exemplar av en jubileumstidning.

Under festen fick föreningen också för första gången ett eget tecken, baserat på tecknen KOMPIS och SPRIDA. Och det är vi till för – att ge kompisstöd åt varandra.

Text: Hannele Rabb

Foto: Ann-Louise Gleisner & Hannele Rabb

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

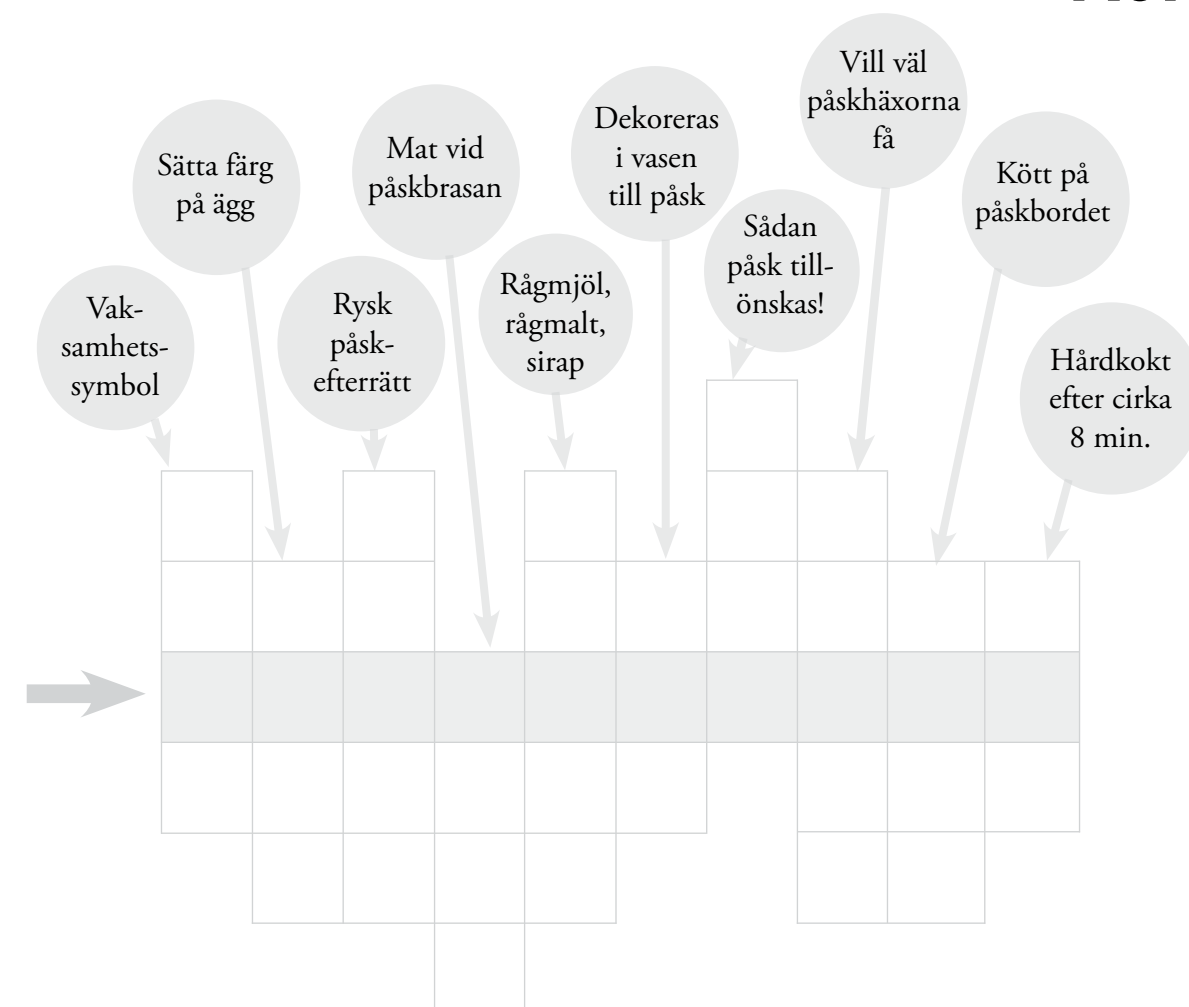
Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Korsord

Konstruerat av Hannele Rabb.
Lösning: Påskmiddag (supp, mälla, påsba, korv, memma, ris, glad, godis, lamm, ägg).

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors